

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: Usl-2146/15-11

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	15.9.2017. 8:21:51	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/15-01/50	-04	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-17-5		0

d1974717

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Mirjani Harapin, te Lierki Perica, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Koberla Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa opunomoćenica [redacted], radi rješavanja spora između korisnika i operatora, 8. rujna 2017.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenjem rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/15-01/304, Urbroj: 376-05/BI-14-6 (IM) od 20. svibnja 2015.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/15-01/304, Urbroj: 376-05/BI-14-6 (IM) od 20. svibnja 2015. godine odbačen je zahtjev za rješavanje spora korisnika [redacted] s operatorom javnih komunikacijskih usluga [redacted] kao nedopušten.

Pravodobno podnesenom tužbom tužitelj osporava odluku tuženika u bitnome navodeći da je prevaren od nepoznate osobe za koju je potpisao ugovor, jer mu je rečeno da neće ništa plaćati iako je toj osobi dao do znanja da nigdje ne radi i da ne može plaćati račune jer živi od socijalne pomoći. Napominje da je to čista prevara, da je sve prijavio policiji, međutim, usprkos navedenog, dobiva račune koje nije u mogućnosti podmiriti. Tužitelj moli da sud uzme u obzir njegovu tešku situaciju, da je bolestan i da živi od socijalne pomoći, predlaže poništenje osporenog rješenja.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je proveo postupak temeljem članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14.), koji se odnosi na rješavanje sporova između krajnjih korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga, povodom zahtjeva tužitelja da se pretplatnički ugovor proglasi ništavnim zbog prijevarenih radnji od strane treće osobe.

Tuženik citira navedeni članak Zakona te ističe da zahtjev tužitelja za poništenje sklopljenog pretplatničkog ugovora zbog prijevanih radnji od strane treće osobe, nije imao ovlasti rješavati na način da utvrđuje ništetnost sklopljenog pretplatničkog ugovora.

U vezi s postupanjem u predmetnom slučaju, tuženik navodi da iz činjenica predmeta ne proizlazi da je prodajno osoblje propustilo dužnu pažnju za utvrđivanje prijevanih radnji od strane treće osobe prilikom sklapanja ugovora, te nije imalo razloga posumnjati da je riječ o prijevari. Slijedom navedenog, tuženik ističe da je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i na ispravan način primijenio odredbe zakona te donio odluku u okviru nadležnosti propisane mjerodavnim zakonom.

Tuženik predlaže da sud odbije tužbu kao neosnovanu.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima, (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), 1. rujna 2017. održana je usmena i javna rasprava na kojoj je strankama dana mogućnost izjasniti se o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Na navedenoj raspravi prisutne stranke u bitnome iskazuju kao u tužbi odnosno odgovoru na tužbu. Tužitelj na poseban upit suda navodi da nema saznanja u kojoj fazi postupka se nalazi predmet po prijavi počinjenja kaznenog djela od strane nepoznate osobe, odnosno da bi taj postupak bio dovršen.

Sud je proveo dokazni postupak na način da je izvršio uvid u sudski spis kao i uz odgovor na tužbu dostavljeni spis tuženika.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima, prema slobodnom uvjerenju utvrđeno je da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je osporeno rješenje tuženika doneseno po zahtjevu tužitelja podnesenom 9. ožujka 2015. za rješavanje spora korisnika – tužitelja s operatorom javnih komunikacijskih usluga – vezan uz ništetnost sklopljenog pretplatničkog ugovora zbog prijevanih radnji od strane treće osobe.

Tužitelj je koristeći se zakonskim ovlaštenjem iz članka 50. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama podnio prigovor operatoru javnih komunikacijskih usluga na koji je tužitelju odgovoreno podneskom broj 4578147/15 od 27. veljače 2015.

Izvršen je uvid u zahtjev tužitelja za rješavanje spora, a iz kojeg proizlazi da je tužitelj osporavao valjanost zaključenja pretplatničkog ugovora iz razloga prijevanih radnji od strane treće osobe kojima je doveden u zabludu prije zaključenja predmetnog ugovora, čije sklapanje ne osporava.

Uvidom u navedeno rješenje utvrđeno je da je isto doneseno pozivom na odredbe članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 133/12. i 80/13.) te članka 15. i 18. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09.).

Člankom 50. stavkom 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je da krajnji korisnik usluga ima pravo podnijeti operatoru javnih komunikacijskih usluga prigovor u vezi s pružanjem usluga, prigovor na iznos kojim je zadužen za pruženu uslugu, prigovor na kakvoću pružane usluge, te prigovor zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora. Preostalim stavcima članka 50. navedenog zakona propisan je postupak donošenja odluka i postupanja kako podnositelja prigovora tako i operatera javnih komunikacijskih usluga u tom postupku.

Člankom 51. stavkom 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je da u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u svezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge ili prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja

pisanog odgovora Povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Stavkom 2. istog članka propisano je da Agencija po službenoj dužnosti pazi na svoju stvarnu nadležnost tijekom cijelog postupka rješavanja spora iz stavka 1. ovoga članka. Ako krajnji korisnik usluga u postupku rješavanja tog spora zbog iste činjenične i pravne osnove podnese tužbu nadležnom sudu, obustavlja se postupak rješavanja spora pred Agencijom.

Stavkom 3. istog članka propisano je da Agencija rješava sporove iz stavka 1. ovoga članka na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, na temelju prijedloga Povjerenstva za zaštitu prava korisnika usluga, u skladu sa odredbama ovoga zakona i posebnih propisa.

Člankom 15. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09.) propisano je da se stvarna nadležnost javnopravnih tijela određuje zakonom kojim se uređuje pojedino upravno područje, ili određuje nadležnost javnopravnih tijela.

Analizom cjelokupnog spisa predmeta, pri ocjeni zakonitosti osporenog rješenja, polazeći pri tom od sadržaja obrazloženja odluke tuženika sud cijeni kako se u konkretnom predmetu ne radi o sporu iz članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama, a za koji bi bio nadležan tuženik. Ovo zato jer je navedenom odredbom jasno predviđeno u kojim slučajevima krajnji korisnik može podnijeti zahtjev za rješavanje spora, pa eventualno počinjenje kaznenog djela pri sklapanju ugovora sa operaterom ne može biti predmet postupka rješavanja pojedinog spora između operatera i korisnika odnosno pretplatnika.

Tuženik je, kako proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja uputio tužitelja da budući osporava valjanost pretplatničkog ugovora ima mogućnost svoje navode dokazivati pred nadležnim sudom u Republici Hrvatskoj, tužbom kojom će tražiti od suda proglašenje pretplatničkog ugovora ništavnim, a zbog nepostojanja pretpostavki za nastanak ugovora, vezano za utvrđivanje prijekovnih radnji od strane treće osobe.

I prema ocjeni ovog suda tužitelj osporava odnosno zahtijeva rješavanje spora na način da pobija valjanost zaključenja ugovora o pružanju usluga tvrdnjama da je ugovor sklopljen počinjenjem kaznenog djela, odnosno dovođenjem u zabludu od strane nepoznate treće osobe, u pogledu kojega je podnio kaznenu prijavu, kako proizlazi iz dokumentacije spisa predmeta.

Slijedom navedenog budući je stvarna nadležnost tuženika izričito propisana zakonom, citiranim člankom 51. stavkom 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama, a u konkretnom predmetu ne radi se o sporu iz navedenog članka to osporenim rješenjem uz obrazloženje koje je dano nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pa se pravilno cijeni odluka tuženika o neispunjenju pretpostavki za pokretanje postupka slijedom čega je pravilno primjenom odredbe citiranih odredaba zahtjev odbačen.

Prigovore tužitelja stoga sud nije prihvatio osnovanima, isti su takvi da ne mogu dovesti do drugačije odluke u ovoj upravnoj stvari. Ovo zato jer se u ovom sporu ne odlučuje o počinjenju kaznenog djela, niti oglašavanju ništavnim predmetnog pretplatničkog ugovora, za koji tužitelj ne osporava da ga je zaključio, odnosno sklopio.

Ostali navodi tužbe koji se odnose na tešku materijalnu i financijsku situaciju, okolnosti lošeg zdravstvenog stanja i nemogućnosti ostvarenja prihoda, odnosno plaćanja troškova sklopljenog pretplatničkog ugovora, nisu od utjecaja na odluku u ovoj upravnoj stvari.

Sukladno odredbi članka 31. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima, na razloge ništavosti pojedinačne odluke sud pazi po službenoj dužnosti te u ovom predmetu nisu utvrđene povrede odredaba zakona propisane člankom 128. Zakona o općem upravnom postupku, a koje su razlog ništavosti rješenja.

Osporenim rješenjem uz obrazloženje koje je dano nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja pa se isto ne može ocijeniti nezakonitim.

Zbog navedenog na temelju članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu, 8. rujna 2017.

Sutkinja
Mirjana Harapin, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje presude (članak 66. Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

1. ...
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10 000 Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9
3. U spis

Za točnost otprevka ovlašten službenik:

